

uitspraak

RECHTBANK ROTTERDAM

Team Bestuursrecht 3

zaaknummers: ROT 14/3699 (verzoek) en ROT 14/79 (hoofdzaak)
ROT 14/3841 (verzoek) en ROT 14/110 (hoofdzaak)

uitspraak van de voorzieningenrechter van 23 juli 2014 op de verzoeken om voorlopige voorziening, tevens uitspraak in de hoofdzaken, in de zaken tussen

- I. **Bewonersgroep Hollandseweg**,
bestaande uit:
A. van der Waal,
C. van Marion,
H. Voogt,
P. Gijsbers,
F. van Acquoy,
A. van der Heijden,
K. Moree,
R. Hokke-Langendoen,
C.M. Scheijgrond,
allen te Oudenhorn, gemeente Bernisse, verzoekers I,
- II. **A. van der Heijden**, te Oudenhorn, gemeente Bernisse, verzoeker II,
gemachtigde: mr. R.F.H. Tamboenan,

tezamen verzoekers,

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Bernisse, verweerder,
gemachtigden: mr. A. Kras-Skadnik en K.B.P. Wierda.

Als derde-partij heeft aan het geding deelgenomen: **Stichting Beheer Merula Zorgboerderijen**, vergunninghoudster, gemachtigde: mr. D.N.J. van Horssen.

Procesverloop

Bij besluit van 27 november 2013 (het bestreden besluit) heeft verweerder aan vergunninghoudster op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) een omgevingsvergunning verleend voor het bouwen met afwijking van het bestemmingsplan van een woonzorgvoorziening aan de Hollandseweg 5 te Oudenhorn.

Verzoekers hebben tegen het bestreden besluit beroep ingesteld. Tevens hebben verzoekers de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 9 juli 2014. Verzoekers I zijn verschenen. Verzoeker II is verschenen bij gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen.

door zijn gemachtigden. Vergunninghoudster is verschenen bij gemachtigde. Namens vergunninghoudster is tevens verschenen J.J. Voermans.

Overwegingen

1. Op 12 september 2012 heeft vergunninghoudster een aanvraag ingediend voor een omgevingsvergunning voor het bouwen met afwijking van het bestemmingsplan van een zorgboerderij aan de Hollandseweg 5 te Oudenhorn. Ter plaatse van het plangebied geldt het bestemmingsplan Oudenhorn. De betreffende gronden hebben de bestemmingen 'Woondoeleinden' en 'Agrarische doeleinden'. Tussen partijen is niet in geschil dat de aanvraag niet past binnen het bestemmingsplan.

2. Aan het bestreden besluit heeft verweerder ten grondslag gelegd dat rekening houdend met de verschijningsvorm, het beoogde gebruik en de nabij gelegen bebouwing en gebruik, de voorgenomen activiteit geen strijd oplevert met een goede ruimtelijke ordening ter plaatse. Verweerder heeft de omgevingsvergunning verleend met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3° van de Wabo.

3. Op grond van artikel 8:81, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

In artikel 8:86, eerste lid, van de Awb is bepaald dat, indien het verzoek om voorlopige voorziening wordt gedaan indien beroep bij de rechtbank is ingesteld en de voorzieningenrechter van oordeel is dat na de zitting, bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, van de Awb, nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, hij onmiddellijk uitspraak kan doen in de hoofdzaak.

4. De voorzieningenrechter constateert dat alle verzoekers direct omwonenden zijn en daarom als belanghebbenden kunnen worden aangemerkt. Echter, door de verzoekers Van Acquoy en Hokke-Langendoen is geen zienswijze ingediend tegen het ontwerpbesluit, zodat de door hen ingestelde beroepen en door hen ingediende verzoeken niet-ontvankelijk zijn. Ten aanzien van verzoeker II overweegt de voorzieningenrechter dat, nu hij ook zelfstandig een verzoek heeft ingediend en beroep heeft ingesteld, het door hem als lid van de Bewonersgroep Hollandseweg ingediende verzoek en zijn beroep als zodanig verder buiten behandeling kan blijven.

5. Het betoog van vergunninghoudster dat niet wordt voldaan aan het vereiste van spoedeisend belang omdat er slechts sprake is van een in pandige verbouwing, treft geen doel. Vergunninghoudster is begonnen met de werkzaamheden en beoogt met de verbouwing de (feitelijke) bestemming van het pand te wijzigen overeenkomstig de verleende omgevingsvergunning, volgens welke mag worden afgeweken van het geldende bestemmingsplan. Daarmee is voldoende spoedeisend belang gegeven. Het feit dat het gebouw in beginsel ook na verbouwing nog zou kunnen worden gebruikt overeenkomstig de

geldende bestemming en dat voor zover daarvoor nodig de verbouwing ongedaan kan worden gemaakt, doet daar niet aan af.

6. Verzoekers voeren aan dat er geen behoefte is aan de woonzorgvoorziening in deze regio, althans dat deze onvoldoende is onderbouwd. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat gelet op de beleidsnota "Samen werken aan wonen met zorg en begeleiding" voldoende aannemelijk is dat er behoefte is aan een kleinschalige woonzorgvoorziening als deze. Door verzoekers is niet onderbouwd dat de behoefte er niet is. De enkele stelling ter zitting dat er over is gebeld met bestaande zorginstellingen en dat er volgens die gesprekken elders nog ruimte zou zijn en er dus overcapaciteit zou ontstaan, is daartoe onvoldoende.

7. De stelling van verzoeker II dat de beleidsnota "Samen werken aan wonen met zorg en begeleiding" niet ziet op verstandelijk gehandicapten en daarom niet kan dienen als onderbouwing van het besluit, kan niet worden gevolgd. De voorzieningenrechter stelt vast dat bedoelde beleidsnota wel degelijk ook betrekking heeft op zorgvoorzieningen voor verstandelijk gehandicapten.

8. Verzoekers voeren aan dat het totaal aantal woonzorgvoorzieningen in strijd is met de eerder genoemde beleidsnota en er in strijd met dit beleid een cluster van woonzorgvoorzieningen ontstaat in Oudenhorn. Deze grond slaagt naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet, nu de beleidsnota juist om een cluster te voorkomen maximaal drie woonzorgvoorzieningen binnen een dorpskern toelaat en dit aantal in Oudenhorn niet wordt overschreden. Voorts staat het beleid een toename met maximaal drie nieuwe initiatieven op de korte termijn toe binnen de gehele gemeente Bernisse. Verweerder heeft aangegeven dat onderhavig plan één van de drie initiatieven op korte termijn betreft, samen met een ander initiatief in Oudenhorn en een in Zuidland. Door verzoekers is niet aannemelijk gemaakt dat dit aantal wordt overschreden. Voor zover verzoekers I evenals in de zaak met procedurenummer ROT 14/3312 aanvoeren dat uit de nota "Evaluatie beleid wonen met zorg en begeleiding" blijkt dat er inmiddels een aantal woonzorgvoorzieningen is bijgekomen, waardoor het maximaal toegelaten initiatieven wordt overschreden, overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Verweerder stelt zich terecht op het standpunt dat de initiatieven waar verzoekers op doelen woongroepen betreffen, die niet onder de beleidsnota "Samen werken aan wonen met zorg en begeleiding" vallen, zolang zij voldoen aan de bestemming "wonen". Daarom is voor deze woongroepen geen vergunning vereist en vallen zij buiten de reikwijdte van het beleid.

9. Hetgeen verzoekers aanvoeren met betrekking tot de financiële haalbaarheid van het project en het zeker stellen van het kostenverhaal, stuit naar het oordeel van de voorzieningenrechter op het bepaalde in artikel 8:69a van de Awb. Niet valt in te zien dat deze door verzoekers gestelde geschonden normen strekken tot bescherming van hun belangen, zodat deze beroepsgronden reeds daarom niet kunnen leiden tot een gegrond beroep. De vraag over de eventuele toekomstige bestemming van het perceel indien het plan financieel onhaalbaar zou blijken, maakt geen onderdeel uit van de onderhavige procedure. Dit zou wellicht anders zijn indien op voorhand duidelijk zou zijn dat het plan financieel onhaalbaar is, maar dit is door verzoekers niet concreet aannemelijk gemaakt. Ten aanzien van de gestelde waardevermindering van de woningen van verzoekers als gevolg van het plan, overweegt de voorzieningenrechter dat zij dit kunnen aanvoeren in een eventuele

planschadeprocedure. Niet is op voorhand duidelijk dat de te vergoeden planschade zodanig zal zijn dat deze niet door vergunninghoudster zal kunnen worden vergoed. De financiële haalbaarheid van het project is derhalve in deze zin evenmin een rechtens te beschermen belang van verzoekers.

10. De door verzoeker II aangevoerde grond dat onvoldoende is gemotiveerd waarom het plan niet op een alternatieve locatie kan worden gerealiseerd faalt. Ter toetsing staat of het plan op de huidige locatie niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. Een eventuele mogelijkheid om het plan op een andere locatie te realiseren is derhalve geen omstandigheid die afbreuk doet aan de rechtmatigheid van het besluit en behoeft daarom niet te worden onderzocht en gemotiveerd.

11. Ten aanzien van hetgeen door verzoekers is aangevoerd omtrent de parkeernorm, overweegt de voorzieningenrechter als volgt. In de ruimtelijke onderbouwing is aangegeven dat volgens de CROW-normen voor deze woonzorgvoorziening zou moeten worden voorzien in 5-7 parkeerplaatsen op het eigen terrein. In het plan is opgenomen dat er (minimaal) 7 parkeerplaatsen op eigen terrein worden gerealiseerd. Door verzoekers is niet aangevoerd, althans niet onderbouwd, dat niet van de juiste normen zou zijn uitgegaan. Voorts acht de voorzieningenrechter het standpunt van verweerder dat parkeernormen niet zien op piekmomenten, maar op gemiddeld gebruik, niet onredelijk. Gelet op voorgaande acht de voorzieningenrechter voldoende aannemelijk dat het bouwplan voldoende voorziet in de eigen parkeerbehoefte, zodat het niet nader onderbouwde standpunt dat er een parkeeronderzoek zou moeten worden uitgevoerd, niet wordt gevolgd.

12. Voorts voeren verzoekers aan dat de woonzorgvoorziening een toename van de verkeersbewegingen zal opleveren en dat verweerder onvoldoende heeft onderzocht dan wel onderbouwd dat deze toename niet onaanvaardbaar zal zijn. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder met de ruimtelijke onderbouwing en de nadere onderbouwing in het verweerschrift voldoende aannemelijk gemaakt dat het aantal verkeersbewegingen aanvaardbaar zal zijn. Nu verzoekers het tegendeel niet hebben onderbouwd, kan deze grond niet slagen.

13.1. Voorts voeren verzoekers aan dat de woonzorgvoorziening in strijd is met de richtlijnen van de VNG-brochure "Bedrijven en milieuzonering". Verweerder heeft niet de juiste categorie toegekend en had bovendien niet mogen afwijken van de richtafstand. Verzoekers vrezen voor geluidsoverlast.

13.2. Verweerder stelt zich op basis van een advies van de DCMR Milieudienst Rijnmond van 25 april 2013 op het standpunt dat de woonzorgvoorziening kan worden aangemerkt als een categorie I van de VNG-brochure. Het betreft een zorginstelling met uitsluitend woonzorg. Er worden geen landbouwhuisdieren gehouden of landbouwproducten geteeld. Op basis van dit gegeven valt de locatie volgens de DCMR binnen de activiteit "Persoonlijke dienstverlening n.e.g.", VNG-categorie I. Hierbij hoort een richtafstand van 10 meter voor geluid. De afstand tot het dichtstbijzijnde perceel bedraagt ongeveer 3,65 meter. Omdat het gaat om een kleinschalige zorginstelling en er uitsluitend wordt gewoond, zal de invloed naar de omgeving gering zijn. Derhalve kan worden afgeweken van de richtafstand.

13.3. De voorzieningenrechter is van oordeel dat het advies van de DCMR niet zonder meer door verweerder aan het bestreden besluit ten grondslag had kunnen worden gelegd. Om als deskundigenadvies te kunnen worden overgenomen, moet het advies voldoende inzichtelijk zijn. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is in het advies echter niet inzichtelijk gemotiveerd waarom de woonzorgvoorziening dient te worden aangemerkt als een activiteit "Persoonlijke dienstverlening n.e.g.", VNG-categorie I. Deze activiteit valt onder de rubriek "Overige dienstverlening", waaronder ook activiteiten zijn opgenomen zoals bijvoorbeeld wasserettes, kappersbedrijven en fitnesscentra, waaraan tevens de categorie I is toegekend. In de VNG-brochure is ook een rubriek activiteiten opgenomen genoemd "Gezondheids- en welzijnszorg", waaronder bijvoorbeeld ziekenhuizen en verpleeghuizen zijn opgenomen, waaraan de categorie II is toegekend. Met de thans gegeven motivering is het niet inzichtelijk waarom de woonzorgvoorziening onder de rubriek "Overige" en de activiteit "persoonlijke dienstverlening n.e.g." zou moeten worden geschaard, nu de combinatie van zorg en wonen vooralsnog meer verband lijkt te houden met de rubriek "Gezondheids- en welzijnszorg".

13.4. Indien de woonzorgvoorziening zou moeten worden aangemerkt als een VNG-categorie II, betekent dit dat de richtafstand voor geluid niet 10, maar 30 meter bedraagt. Zelfs bij hantering van een richtafstand van 10 meter staan er gevoelige objecten te dicht bij de woonzorgvoorziening, dit klemmt derhalve des te meer indien eigenlijk de richtafstand van 30 meter had moeten worden aangehouden. Het standpunt van de DCMR, zoals door verweerder is overgenomen, dat de invloed naar de omgeving gering zal zijn, omdat er uitsluitend zal worden gewoond, en dat er daarom van de richtlijn kan worden afgeweken, acht de voorzieningenrechter onvoldoende inzichtelijk. Dat de cliënten er uitsluitend wonen, biedt onvoldoende onderbouwing voor de verwachting dat de invloed naar de omgeving gering zal zijn. Niet is gebleken dat deze veronderstelling bijvoorbeeld is gebaseerd op enig onderzoek naar geluidsoverlast als gevolg van de beoogde bestemming.

14. Door verzoekers is voorts aangevoerd dat verweerder hun belangen niet goed heeft meegewogen. De voorzieningenrechter is van oordeel dat, mede gelet op hetgeen hiervoor in rechtsoverweging 13 is overwogen, het bestreden besluit inderdaad onvoldoende blijkt geeft van een deugdelijke belangenafweging.

15. Gelet op hetgeen is overwogen in rechtsoverwegingen 13 en 14 is het besluit naar het oordeel van de voorzieningenrechter onrechtmatig vanwege strijd met het bepaalde in de artikelen 3:4 en 3:46 van de Awb.

16. De voorzieningenrechter is van oordeel dat in dit geval de feiten en omstandigheden geen nader onderzoek vergen, zodat geen beletsel bestaat voor toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Awb.

17. De beroepen zijn gegrond en de voorzieningenrechter vernietigt het bestreden besluit. Verweerder zal daarom een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak.

18. Gelet op het voorgaande ziet de voorzieningenrechter geen aanleiding de verzoeken om voorlopige voorziening toe te wijzen.

19. Omdat de voorzieningenrechter de beroepen gegrond verklaart, bepaalt de voorzieningenrechter dat verweerder aan verzoekers de door hen betaalde griffierechten ten aanzien van de beroepen en verzoeken vergoedt.

20. De voorzieningenrechter veroordeelt verweerder in de door verzoeker II gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1461,- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift, 1 punt voor het indienen van het verzoekschrift, en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 487,- en een wegingsfactor 1).

21. Ten aanzien van verzoekers I is de voorzieningenrechter niet gebleken van kosten die op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor vergoeding in aanmerking komen.

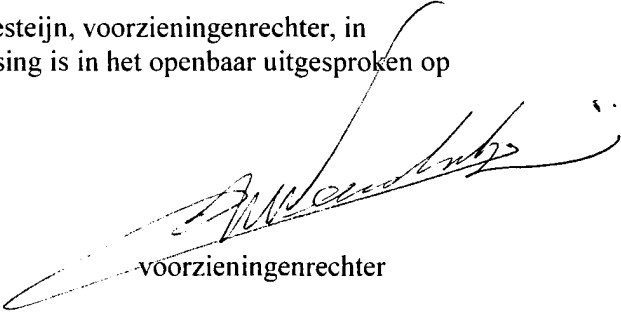
Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart de door Van Acquoy en Hokke-Langendoen ingestelde beroepen en door hen ingediende verzoeken om voorlopige voorziening niet-ontvankelijk,
- verklaart de overige beroepen gegrond,
- vernietigt het bestreden besluit,
- bepaalt dat verweerder aan verzoekers I de betaalde griffierechten van in totaal € 330,- vergoedt,
- bepaalt dat verweerder aan verzoeker II de betaalde griffierechten van in totaal € 330,- vergoedt,
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van verzoeker II tot een bedrag van € 1461,-, te betalen aan verzoeker,
- wijst de overige verzoeken om voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.M.P.M. Weerdesteijn, voorzieningenrechter, in aanwezigheid van mr. J. Houtman, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 23 juli 2014.

griffier

voorzieningenrechter

Afschrift verzonden aan partijen op: 24 JULI 2014

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.